

Mycket et bra

Detta är en handled som även som...



JAG FÄRGADE MED

ONE OF ALL KINDS

Ken of miniphas. Mycket enkelt...

DR. S. C. PETERSON

har flyttat sitt mottagningsrum...

Market Hotel

Occidental Hotel

A. S. BARDAHL

C. H. Nilson

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

WURLIZER FREE CATALOG

SVERIGE NYHETER

ALLMÄNNA NYHETER

K. m. i. vägrar sanktion. I skrivelse...

D. r. B. Salin föreslår till riksanstalt...

Aminne säljes. Regeringen har med...

Den planerade läneindustrifonden...

Inga pantlån till minderåriga. Kom...

Sveriges allmänna folkskollärares...

De svenska polisombuden färd till...

Stor donation. Framtidens byråkr...

Dr. Ekholms arbete om St. Klemens...

Hufvudstadens blivande kraftstatio...

Hud och rå skinn

FRIE PRESS

FRIE PRESS

FRIE PRESS

FRIE PRESS

FRIE PRESS

FRIE PRESS

FRIE PRESS

FRIE PRESS

Monument öfver Knut Wallenberg

Den 19 maj fyller bankdirektör Knut...

Djurgårdens bevarande som naturpark...

Offervilliga församlingar. Tretton...

Skogsråden på Norra Dal. Här är...

Nytt minnesmärke i domkyrkan. Dom...

HALLAND. Elektricitetens framgångar. Södra...

HALLAND. Hamnarbetarekonflikten i Halm...

HALLAND. Oljcksändelse. En 20 års yngling...

HALLAND. SKANE. Modern kväde barnet utan veta...

HALLAND. NARIKE. Tjuf och revolverman. En okänd...

HALLAND. NARIKE. De oskyddade hattarlarna. Styrelsen...

HALLAND. NARIKE. Han löste problemet. Vid en...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

HALLAND. NARIKE. Föreningen Norden...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

1834. Hårstämmande från en bergsmansfamilj...

NORRLAND.

Inspektörerna. Härmed dagen föll i...

En övrigt. Härmed dagen föll i...

En odlare af gamla stammen. 80-årig...

Fyra timmar i 30 graders kyla. —...

236,000 kr. till olika ändamål. Vid...

300-ÅRING. Kronobergs läns äldsta...

Huskvarnablaget anlägger en ny kraftstation...

Oskarsmåns miljonlån. Stadsfullmäktige...

Moret vid Kosta glasbruk. Försvaret...

Beväringsmannen öfverkördes af läget...

Yllefabrik vid Åbyfors. En stor yllefabrik...

Oljcksändelse. En 20 års yngling...

SKANE. Modern kväde barnet utan veta...

NARIKE. Tjuf och revolverman. En okänd...

SKANE. De oskyddade hattarlarna. Styrelsen...

NARIKE. Han löste problemet. Vid en...

NARIKE. Föreningen Norden...

NARIKE. Föreningen Norden...

NARIKE. Föreningen Norden...

NARIKE. Föreningen Norden...

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

60 Man önskas

Svensk Läkare

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Dr. C. E. Johnson

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Imperial Bank of Canada

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

Grand Trunk Pacific

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

THE OLD RELIABLE

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Biljetter till och från Skandinavien

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patenter

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Patentera Edra Ideer

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Uttag edra

Naturalis-tionspapper

Naturalis-tionspapper

Naturalis-tionspapper

Walker THEATRE

THURSDAY, FRIDAY AND SATURDAY, April 10, 11, 12 JOE WEBER PRESENTS "Alma where do you live?"

with Grace Drew, and a great cast. Evgs. \$1.50 to 25c. Mat. \$1 to 25c. SEATS NOW SELLING for the recital by John McCormack MONDAY, APRIL 14TH

5 NIGHTS STARTING TUES. APRIL 15TH Mata Wed. & Sat. GUS HILL PRESENTS the one big laughing musical event Mutt & Jeff BUD FISHER'S ORIGINAL CREATION. EVERYTHING NEW THIS TRIP BUT THE TITLE. Evgs. \$1.50 to 25c. Mat. \$1 to 25c.

LED ALLA KVAL. i många år återställt till hälsan af Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound.

Canadiska kvinnor skriva alltjämt sådana brev som det nedanstående, och de äro uttryck af djup tack- samhet för återställt hälsa.

"Jag har tagit Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound och har aldrig följt någon annan medicin som kan jämföras med denna. Jag hade varit sjuk i flera månader och hade varit i sjukhuset och hade varit i sjukhuset och hade varit i sjukhuset."

"Jag kan ej för högt prisa Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound och Laver Pills, till det finns ingen sådan medicin som dessa. Jag har tagit dem och rekommenderar dem åt alla kvinnor. Ni kan gärna publicera detta intyg."

Weyburn, Sask., DEN FORTAST VAXANDE STADEN I VÄSTRA CANADA. Egendom från \$100 per tomt och upp, förtjåna pengar, då tillfälle erbjudes. Besök mig och erhåll upplysningar. Vilkor som passa köparen. H. A. JOHNSON, 279 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

JAG ÖNSKAR PAMINNA MINA SVENSKA KUNDER OCH VÄNNER OM ATT JAG NU HAR ETT STORT OCH FULLSTÄNDIGT VARLAGER AF:

KLÄDER och Herrekliperingsartiklar Kängor och Skor Koffertar och Kappsäckar till moderata priser.

THE UNION Clothing House 209 LOGAN AVE. 209 G. UDOW, Ägare

CANADA NYHETER

Sköt sig. J. W. Woyka, förman för ett trävarufabrik i Vancouver, B. C., tog i torsdags 884 eget lif genom att skjuta sig på sitt kontor.

Debatten öfver flottbilien, som blivit någon vecka, upptogs åter härnäst dagen i parlamentet i Ottawa för att kämpas till ett slut, hvilket detta år skall bli.

För rån i ett hotell i Moose Jaw, Sask., den 1 april dömdes härnäst dagen George Clark, Roy Case och Robert Johnson till två års fängelse livvarde.

Bromsare dödas af tåget. Charles Cave, 35 år gammal, bromsare på Grand Trunk i Windsor, föll härnäst dagen mellan hjulen på en vagn, som var i rörelse och bokstafligen afskars i två delar.

Dödad af tåget. Arthur Connelly, 29 år gammal, blef förliden söndag dödad vid en järnvägsövergång tju- go mil väster om Tofield, Alta. Man känner icke till, om den omkomne har några släktingar här i landet. Han hade arbetat för C. P. R. i Edmonton.

Domd till lifstids straffarbete. Geo. Wilson, en amerikaner, som förliden löst sig från ett C. P. R. tåg i östern och senare försökte mördla J. H. Sinclair, dömdes i torsdags f. v. i Vancouver, B. C., till lifstids straff- arbete.

Affiden bankdirektör. J. A. Bangs, under de senaste 30 åren direktör för affidenskontoret af Bank of Ottawa i Charlton Place, Ont., afled förliden onsdag af hjärtslag. Han var son till f. d. borgmästare O. W. Bangs i Ottawa.

Krossad till döds. August Lindström, maskinist på en lokomobil, blef krossad till döds vid Pender hamn, B. C., den 4 april. Hans hand- ske fattade i ett kugghjul. Han drogs flera hvarf kring trumman, tills han krossades.

C. P. R. som föret tillkännagifvit, att det ämnade uppföra ett hotell i Vancouver, B. C., för \$1,500,000, har nu så till vida ändrat planen, att det skallet skall uppföra ett för \$2,500,000. Arbetet kommer att påbörjas så fort som möjligt.

Mord. Telegrafisten Jean Deroche ihjalsköt härnäst dagen handlanden Eugene Venne i en restaurang i Montreal, Que. Tre nio skott aflossades mot honom, och döden inträffade inom några minuter. Deroche arresterades.

Öfversvämning. Vattnet i Cheval- viken har stigit öfver sina bränder, och södra delen af staden Morden, Man., är öfversvämd till ett djup af sex å åtta fot. Alla kallare i den öfversvämmade delen af staden voro fulla af vatten. Rätt stor skada ut- ställdes.

En större eldsvåda rasade den 4 april i Langdon, Alta., och lade i aska en god del däraf. Elden började i ett stall genom en brinnande cigarret och spred sig snart till ett närbelägen hotell, som nadbrann till

COWAN'S PERFECTION COCOA

är ENDAST Cacao — består af idel näringsämnen — och har cacaoöfnings ut- ursprungliga arom. Begagnar ni COWAN'S!

Aterfunden död. Liket af John A. Stewart, 60 år, från Edmonton, Alta., som förliden vinter försvann från sitt hem, påträffades i söndags på ett fält omkring en mil från Ellerslie. Kroppen var illa tilltyrad. Man förmådde konstatera ett antal af stufvans förevringar lämnat hemmet och öfver- valdigt af kylan.

Flyttning. Mr. J. Wenman, jr., och David Haglund, afreste den 29 mars från Percival till Dunkirk, Sask., för att där bygga och bo å sina därstä- des belagna frihemman. Mr. Haglund kom för omkring ett år sedan tillsammans med sin hustru och sina barn från Sverige. Hustrun och barnen äro ännu kvar i Percival och kom- ma att resa senare. Mr. Emil Klingberg, en ungdomskamrat till Mr. Haglund, reste också med till Dunkirk.

Svensk grufvare omkomnen. Per Sjökvist, som arbetade i Townsite Mine i Cobolt, Ont., blef den 26 mars så svårt skadad i en explosion, att han kort därefter afled å det sjuk- hus, dit han förts. Sjökvist var född 1877 vid Ljusne bruk i Hälsingland och kom hit till landet 1907. Han efterlämnar hustru och fyra minderå- riga barn. Han hade gjort sig all- mänt afkänligt af svenskar i trakten i allmänhet och sina arbetskamrater i synnerhet. Begravnings försänd- den 29 mars, och han följdes till den sista hvilan af en stor skara sörjan- de släktingar och vänner.

Ett rekordår. Hvilken väldig ström af immigranter, som de senaste dagarna ankommit till Canada, kan man få ett något så när begrepp om, då man besöker, att endast C. P. R. be- fördrat nära 20,000 under mars må- nads samt under de sista sex dagar- na omkring 7,000 hvilket gör mer än 1,000 personer om dagen. Detta är vill alltså blifva ett rekordår för Canada hvad immigrationen beträffar.

En planerad ungdomsförening. Det möte, som föret annonserats i denna tidning, kommer att hållas söndagen den 27 april kl. 4 e. m. i Norris Lake skolorhus. Andamålet med detta möte är att försöka få till stånd en ungdomsförening. Lifvet på en farm är särskildt för ungdomen mången gång länsamt och tråkigt, och det är just detta förhållande, som en sådan förening till en del kan afhjälpa genom att anordna goda och nyttiga afton- underhållningar, diskussionsmöten, studieaftnar o. d. Alla, som äro in- trasserade för en sådan förening, bör de finna sig och taga del. Ungdom såväl som de äldre från de omkring- liggande settlementen uppmanas att komma med till mötet.

Drack karbolysa. Frank Read i Regina, Sask., begick i torsdags 88 v. självmord genom att dricka ett un- skarbolysa på bekvämlighetsinriktad- ningen inom utställningsområdet där- stads. Read hade under de senaste månaderna varit bosatt i Regina och bott på ett af stadens hotell.

Föll af tåget. J. Dillon föll den 2 april af ett C. P. R. västgående tåg och slog ihjäl sig. Ingen af tågpassa- gerarna visste något därom, förrän kroppen hittades. Han hade fallit ned mellan tvänne vagnar och ligit en oönbekant- lig öst. Olyckan timade, då tåget var mellan Schreiber och Waite River.

Ungdomsmöte. En stor del af ungdom- var samlad vid ungdomsmötet i m. och mrs. Alfred Nelsons hem i Perci- val, Sask., torsdags afton den 3 d. s. Programmet för aftonen bestod af val till föredrag, ett tal och flera sånger. Godt kaffe med god dopp serverades. Nästa ungdomsmöte blir i m. och mrs. Halvar Hanssons hem den 17 dennes.

Stråk. Alla medlemmar af Federal Labor Union i Nelson, B. C., med undantag af snickare, gingo den 1 april ut på stråk. Arbetsgifvarne nekade att höja aflöningen och för- korta arbetstiden. Inga ordningar ha ännu föreskommit, men man vet ju- ke hur länge stråket kommer att vara! Arbetarne äro nämligen be- slutna att icke gifva efter denna gång utan driva sina fordringar igenom.

Fänge, som vill ut och resa. Frank Jones, som i fängelset i Kingston, Ont., afjänat en termin på 36 år, har såndt ett bref till guvernören Am- mons i Colorado, hvart han förklarar, att han och tre andra rövare 1908 plundrade ett pressstäg mellan Den- ver och Rio Grande samt att de ned- gräfat på visat ställe omkring \$50,000. Han menar, att om det tilläts honom att komma dit, skall han visa den goda skatten.

Stulna money orders. Postkontoret i Rosthern, Sask., begicks förliden lördag kväll inbrutt under en storm. Tjuvarna hade berett sig inträda genom ett fönster och tillgreppit en bundt money orders. I måndags arresterades en man vid namn Jack Verreault, då han sökte få pengar på en af de stulna postanvisningarna. De öfriga påträffades i det hotell, där han bodde. Han sade, att han har sitt hem i Saskatoon, och att han reser för en cigarrfirma.

Trött på lifvet. När Thomas Swan i Vancouver, B. C., härnäst dagen an- lände hem, fann han sin hustrus döda kropp hängande i köket. Lifvet hade redan flytt, och det satt på hvilket klädstreck, med hvilket hon hängt sig, var först vid hennes hals, utvisade tydligt, att hon tagit sitt eget lif. Mrs. Swan var 45 år gammal och har för en längre tid tillbaka beklag- at sig öfver dålig hälsa. Hennes man är anställd vid C. P. R. som vagns- reparatör.

Skadeersättningsmål. Två reporter för Morning News i Moose Jaw, Sask., hafva börjat rättegång mot C. E. Brown, Publicity Commissioner, som kom från Medicine Hat förliden sep- tember månad. Brown hade anklagat tidningsjournalerna för att hafva tagit pengar från National Land Company. Detta förnekas af de anklagade och äfven af bolagets föreståndare. De begära en skadeersättning på \$10,000. Rättegången har väckt stort upp- seende i trakten.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Hvete i Förenta Staterna i allra bästa kondition. Priserna för hvete på amerikanska marknaden hafva äfven- ledes gått upp, dock ej i samma pro- portion som har varit fallet härstä- des.

Hafrer. Denna artikel visar äf- ven mera fasthet, hvilket i synnerhet är fallet med "of grade" hafrer, för hvilken priserna äro relativt högre än för "straight" grader.

Korn. Marknaden i denna vara är oförändrad; efterfrågan här är fortfarande god.

Lin. Efterfrågan på lin har an- der förlitna veckan varit bättre, men prisuppgången är endast helt o- betydlig.

Dagens priser, in store Fort Wil- liam och Fort Arthur äro:

Table with 2 columns: Commodity and Price. Includes items like Northern, Wheat, Oats, etc.

KONUNG GEORG VIGES TILL DEN SISTA HVILAN. Under storslagna ceremonier skedde konung Georg af Grekland be- begravnin i Aten förliden onsdag.

En artisthistoria. Målaren Brandt, på grund af sin motvilja för hängslan vanligen kallad Brandt, berättar om sin resa i Spanien.

En konstnärskapp. För näst ju betala biljetterna, förstår ni...

Korrespondens. Alla Svenska Canada Tidningens pre- numeranter äro välkomna att skriva till denna tidning. Följande regler ha vi emottagit och vi nödsåka att uppfylla dem. 1. Redaktionen svarar på alla brev och svarar på alla brev. 2. Redaktionen svarar på alla brev och svarar på alla brev.

VALET I ALBERTA. New Norway d. 3 april 1913. Red. af Sv. C. T. I händelse det finnes rum i tidning- en, vill jag bedja om plats för nå- gra rader från det soliga Alberta.

MARKNADSBREFF. (Från Hansen Grain Co.) Hvete. Sedan vi sist utgafva vår marknadsrapport har marknaden vi- sat ytterligare fasthet med stadig prisuppgång, och dagens priser äro de högsta, som noterats på de sista 5-6 månaderna.

Trött på lifvet. När Thomas Swan i Vancouver, B. C., härnäst dagen an- lände hem, fann han sin hustrus döda kropp hängande i köket. Lifvet hade redan flytt, och det satt på hvilket klädstreck, med hvilket hon hängt sig, var först vid hennes hals, utvisade tydligt, att hon tagit sitt eget lif.

Skadeersättningsmål. Två reporter för Morning News i Moose Jaw, Sask., hafva börjat rättegång mot C. E. Brown, Publicity Commissioner, som kom från Medicine Hat förliden sep- tember månad. Brown hade anklagat tidningsjournalerna för att hafva tagit pengar från National Land Company.

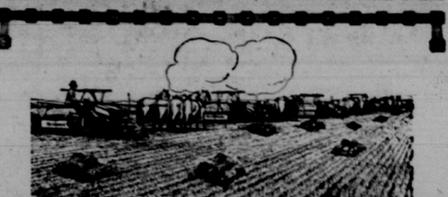
Hafrer. Denna artikel visar äf- ven mera fasthet, hvilket i synnerhet är fallet med "of grade" hafrer, för hvilken priserna äro relativt högre än för "straight" grader.

Korn. Marknaden i denna vara är oförändrad; efterfrågan här är fortfarande god.

Lin. Efterfrågan på lin har an- der förlitna veckan varit bättre, men prisuppgången är endast helt o- betydlig.

Dagens priser, in store Fort Wil- liam och Fort Arthur äro:

Table with 2 columns: Commodity and Price. Includes items like Northern, Wheat, Oats, etc.



McCormick Bindaren

ALLA bindare äro mer eller mindre lika. Dock finnes det flere drag som inverka på en maskins daglighet och tillfreds- ställande arbete. En modärn farmare vill hafva något mer än en maskin, som skär och binder hans säd. Han vill ha en bin- daren, som är enkel till konstruktionen, lätt att arbeta — en som kan skörda hans säd under alla förhållanden.

McCormick bindaren är enkel till sin konstruktion, är lätt att arbeta och

Handterar säd under alla förhållanden.

antingen den är kort eller lång, jämn, tilltrasslad eller fall af grön underväxt. Den skär, upplyfter och binder mycket kort såd utan att hopsamla säden mellan "guards" och platformen och skaka af den framför "guards". Skärstämman är gjord, så att "guards" äro nästan i jämbredd med toppen af platformen, och som et- resultat af denna konstruktion faller utslutande kort såd från kni- ven till platformen utan att hopsamla den mellan kniven och an- dan af platformen.

Den McCormick bindaren, som säljes i västra Canada, är ett resultat af efterfrågan från farmare i västra Canada efter en maskin, som passar förhållanden på platsen. Det är den bindaren, som ni önskar. Besök I H C lokalgatener eller tillkrifv närmaste affe- delningskontor för fullständiga upplysningar.



Lazarol Lazarin

Lazarol är ett giftfritt, starkt antiseptiskt preparat i hvilket ingår ej mindre än fyra antiseptiska ämnen, däribland ett, som i antiseptisk styrka är jämförbart med sublimat, ehuru icke giftigt, och är Lazarol på grund däraf det kraftigaste och mest använd- bara antiseptikum, som hittills utsändts i marknaden.

Lazarol är det värksamaste medel att döda bakterier, att hindra blodförgiftning och infektion, att värka blodstillande, kärnsammmandragande och smärtstillande samt fördelande vid stö- tar, svullnad och blodstockningar.

Lazarol är tillförlitligt sin neutraliserande, men kraftigt aroma- tiska smak det bästa och behagligaste toilettmedel för tandernas, mennens, hudens och hårets vård.

Lazarol lämpar sig på grund af sin flyktighet och antiseptiska kraft särskildt för inandning vid katarrer i näsa, svalg och bröst, samt för desinficering af sjukrum och bostäder.

AGENTER OCH ÅTERFÖRSÄLJARE önskas öfver allt och erhålla hög kommission. Alla order måste medföljas af kontant, och varan sändes fraktfritt. Adressera alla order till:

Aug. Nelson 112 Bon Accord Blk., 645 Main Street Winnipeg, Man.

Wall Plaster 'Empire' Brand

sådan, som vi tillvärka den, är den som NI bör köpa. Säljes mer än något annat märke på grund af dess öfverlägsna kvalitet. Efterkrifv specificerande broschyrer.

WOOD FIBER FINISH PLASTERS CEMENT WALL Manitoaba Gypsum Co. Ltd. WINNIPEG, MANITOBA.

Upplysning. Till våra ärade prenumeranter! Som det ofta förekommer, att krediteringen på den kulörta adre- slappen missupfattas af dem som insända prenumerationsmedel, vilja vi härmed upplysa att om det står t. ex. sålunda:

J. A. ANDERSON NOV. 12 så menas därmed att tidningen är betald TILL NOVEMBER 1912 och INTE till den 12te november innevarande år. RED. Glöm ej att prenumerera på SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

JÄRNVAGNEN

Kriminalroman af STEIN RIVERTON.

Detektivens lade handen på mina skuldror och sade, i det han knep ihop ögonen, så att de blefvo två svarta streck bakom lorngottglaset: — Ni har rätt, ni har inte närrer...

Han lade den gröna jägarhatten tillbaka på den dödes bröst, och så lämnade vi alla tre sandgrävtorkarna. Länsmannen sköt regeln för dörren.

Det kändes för mig som en väldig befrielse att gå öfver den öppna slätten, andas in den fria luften och under dex höga blåa himmelen. Hasten hade under vår frävarö betat allt längre och längre bort från landsvagnen och dragit vagnshjulen ner i diket.

Det såg ut, som om detektiven också hade vunnit för landskapets skönet. Han gjorde några handrörelser bort mot skogen och tjärnarna, som om han inramat en tafal, och sade: — Hvilket motiv för en mälare.

Det var underligt att han kunde tänka på sådana ting, då hans tankar borde vara upptagna af den hemiska och egendomliga gåtan, som han hade lägt sig att lösa.

Nu närmade oss Gjärnäs. Ute på fälten var arbetet i full gång. Folket ratade på sig och skuggade för ögonen, då vi åkte förbi. Asbjörn Krag beundrade också den vackra löfträdsallén, som ledde upp till gården.

Där den doftande tunneln slutade, kunde vi se byggnadsrens färdiga fasad. I det vi körde förbi trädgårdens mötes värt synskåp, som vargade mellan de krithvita staketpillören. I hufvudbyggnaden stodo alla dörrar och fönster öppna, vinden för frött genom huset och förde gardinerna med sig inåt.

Det doftade starkt af äng och säd och växande klöfver — en ljus, härlig sommardag för vidöppen himmel. Länsmannen stannade hästen med ett ryck, så att det varma gruset stöttade i vagnen, strirande mot insidgordören för att se om någon skulle komma, och ändligen fylldes då dörröppningen af en barlufvad man i vitt sommarjacka. Det var rättaren. Jag nickade och hoppade ner.

— Herrskapet hemma? frågade jag. — Ja.

Mannen rödde sig i keje. Han stod med händerna i byxfickorna och stirrade nyfik på oss.

— Vi vill hälsat tala med Gjärnäs själf, sade jag och gick närmare. — Då får ni väl komma in, svarade rättaren utan att lämna plats i dörröppningen.

Om jag jag nogare på honom. Det var mannen från förrgår afton, rättaren, som nekade mig att komma in i huset. Han var ännu mycket blek, det kunde jag se alldeles tydligt. Hans ögon pilade små och ledde tanken på somnolusa nätter, och det var något visset och gult och tunnast öfver hans blekhet — som alltid hos en djup sorg eller öfverfallas af en häftig skräck.

— Slutligen kom det lilla rörlighet i mannens tjocka sulor, han följde oss in i ett af rummen. Detektiven ställde sin kamera på bordet och gaf sig derpå utan vidare till att se på rättaren. Han såg länge på honom. Rättaren förvånades öfver hans nyfikenhet och frågade: — Hvem är det där karlen?

— Jag är från Kristiania, svarade Krag. Jag är detektiv. Krag såg återigen granskande på honom och tillfogade: — Och ni är rättare här, inte sant?

— Jo. Rättaren vände sig om, i det han mumlade något om, att han skulle underrätta sitt herrskap. Han hade sannolikt blivit förlagen, och då han kom till dörran, vände han sig en gång om, men mötte åter Asbjörn Krag och blek som försvarshästigt.

En besynnerligt leende gled öfver detektiven mun. Han hade tagit plats borta vid fönstret och satt med ryggen mot ljuset. Hans ögon voro halft nedslagna, och det forekom mig som om han med öfamtligt inträse betraktade halmbatten, som låg på hans knä. I öfrigt sått han alldeles stilla. Länsmannen stod vid fönstret och höll ett öga på hästen. Någonstans i byggnaden talade en snävt kvinnostöst och utifrån vägen förlades ljudet af en cykelklocka in till oss. — Lade ni märke till rättaren? frågade jag. — Ja, svarade detektiven i spörjande ton, ungefär som ville han säga: An se'n då?

— Lade ni märke till hans ansikte, det föreföll mig som om han vore ganska olycklig. — Så — — Ni borde tala med honom. — SÅ — — Kanske har det? — Kanske var det något. — Hvad skulle han veta? Frågan förvirrade mig. Jag fortsatte inte samtalet. Ändtügen bördes steg i det tillstötande rummet, vi hade då väntat i öfver tio minuter, och en man trädde med tunga steg in till oss.

— Blief ni förvånad, då ni börde om olyckan? — Förvånad är ett alltför mildt uttryck, svarade Gjärnäs. Jag blef skräckslagen. — Och er syster? — Hon har gått till sängs. Hon har just nu gått till sängs, då hon känner sig sjuk och nedbruten.

— Jag ville gärna tala med henne. Gjärnäs blef plötsligt så onöglig, att han stannade. — Det kan alla inte låta sig göra, sade han. Hon har gått till sängs. Asbjörn Krag svarade icke något på detta. Däremot fick han på en gång ett påfallande inträse för rummets möblering. Det var timpligen läst i tak som i de flesta gamla herrgårdar, möblerna voro gamla, stolarna klädda med ljus, randigt kläde.

— Det är mig ett synnerligt stort nöje att gå igenom gamla herrgårdar, anmärkte detektiven, i det han reste sig. Kan jag inte få se de andra rummen, herr Gjärnäs? — Jo, gärna, men ni kommer litet dågligt nu, svarade Gjärnäs. Vi stå mot uppe i sommararbetet och ha inte tid till att ha det riktigt i ordning.

— Gör ingenting. Detektiven såg ut genom fönstret. Han nickade bekräftande. Därute på gårdsplanen stod rättaren och höll i fastens tyglar, elvorna det alla inte var söndvådigt. Rättaren snäpstrade med hästen, som rörde på öronen och skakade bort flugorna. Jag fick den bestämde öfvertygelsen, att mannen stod och väntade på detektiven återkomst.

Gjärnäs följde oss nu omkring i de gamla rummen, och Asbjörn Krag ledde allt med inträse, frågade endast om det inte och Asbjörn Krag hade på hand på hur gamla möblerna voro och hvem familjefotografen föreställde. Öfver Gjärnäs skrifbord hängde en bromidfotografi öfver en fotografi. Det föreställde en gammal man med svackkagg, små skarpa ögon och krogsig näsa.

— Hvem är det? frågade Krag. — Min far, svarade Gjärnäs strävt. Jag försökte se detektiven ett tecken, att han inte skulle fråga vidare, då jag kom ihåg fiskarens berättelse om den gamla mannens tragiska anfall. Men antingen märkte inte detektiven min vink, eller också ville han följa den.

— Är han död? frågade han. — Ja, svarade Gjärnäs och slog upp dörren till nästa rum. — Hur dog han? — Han dog plötsligt, mumlade Gjärnäs.

— Jassa, plötsligt, hm — Detektiven blef stannande och betraktade fotografien, men då Gjärnäs febrilt började tala om andra saker, måste han slita sig lös därifrån. Gjärnäs visade också rumsrum. — Men hon är ju där ute, utbröt Asbjörn Krag förvånad.

— Hvad befäl? — Ni sade, att hon hade gått till sängs. — Ja, ja visst, men hon hvilat i ett annat rum. Gjärnäs strirade in i hennes sölfvåda väning.

— Han ligger i ett rum åt skuggsidan, sade han. — Å, jassa. Vi gingo vidare och kommo in i Gjärnäs bibliotek. Han var en stor bokvän. En tåt rullgardin var neddragen för rummets enda fönster, så att det var timpligen mörkt därinne.

— Nu har jag inte något mer att visa er, sade Gjärnäs. — Men den där dörren? frågade Asbjörn Krag och pekade på en dubbel dörr till mitt rum. — Gjärnäs ställde sig beskyddande framför dörren. — Därinne ligger min syster och syster, sade han.

Jag ryckte ovillkorligen till. En klang af hoppelst och försäghande jag mig igen i mannens stänma, och jag kom att erinra mig uppräddes hoodnatten, då rättaren så drigt nekade mig att komma in.

Jag var inte om Asbjörn Krag lade märke till förändringen i vår värds uppräddade. Det tyktes åtminstone inte göra det minsta uttryck på honom. Hans tankar hade åter väntat tillbaka till mordet. Då vi långsamt gingo genom rummen samma väg som vi kommit, frågade han: — Anar vi hvem mordaren är?

Gjärnäs stannade och stödde sig med handen mot en stolpyr. — Jag kan inte fatta det, svarade han. — Och er syster? — Det är också en gåta för henne. — Och ni kan inte ge upplysningar, som ha något värde för undersökningen? — Nej, tvärtom. Alla de upplysningar, som jag kan ge om den olyckliga besök här, tjäna ju bara till att göra det hela mer gåtfullt.

Ni har rätt, svarade Asbjörn Krag. I det vi skulle ta afsked af Gjärnäs, sade detektiven: — Men så ha vi vagnen. Gjärnäs förstod ingenting. — Vagnen? frågade han. — Ja, vet ni inte det, svarade Asbjörn Krag. Man har hört järnvagnen under morden.

Vår värd log — ett besynnerligt, trunget leende. — Den gamla sängen, mumlade han. Ja, naturligtvis har den gamla sängen dykt upp igen nu i människors lifliga fantasi. Hvad anser ni om järnvagnen, herr detektiv? — Jag tror inte på spöken, svarade Asbjörn Krag, men man har hört vagn rulla bort öfver den öde slätten, det är säkert nog. — Ja, och se'n då? — Då har det naturligtvis varit en vagn, inte en spökvagn, utan en verklig vagn. På flera mils omkring är det bara ni och prästen och länsmannen, som ha hästar. Prästens hästar ha inte varit i körning. Och inte heller minnas, svarade Gjärnäs i bråskande ton. — Och inte heller min, svarade Gjärnäs i bråskande ton. I det samma fick han genom det öppna fönstret syn på rättaren, som stod och hjälpte länsmannens häst att få bort flugorna.

Han förde handen upp till pannan, han hade med ens blifvit besynnerligt upplösligt. — Ni har en lång väg att åka, mumlade han, fastän vi alla inte hade någon lång väg att åka. Det är kanske bäst att ge er häst litet hafre. Länsmannen protesterade förbluffad och sade, att det inte var nödvändigt.

Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtminstone inte hjälpt honom, tvärtom. Jag hade då och då ironiserat öfver hans sätt att arbeta. Det föreföll mig högst märkligt och foga värdigt en energisk detektiv. Hans dagar gled bort i lugn lätthet, han sof till långt fram på formiddagen, åt grundligt vid alla måltider, badade och gjorde fotturer. Kort sagt, han uppträdde fullständigt som en herre på sommarnöje. Då någon frågade in honom, svarade han undvikande eller alls icke och såg blott med sina lopknippa ögon sarkastiskt på den som frågade. Med absolut likgiltighet tog ha nio många utläggningarna af orsakerna till förbytelsen, vare sig det var sommarvärd, bygdens folk eller stallets polisman, som utbrände sig. Han hördet tålmodigt på, och när den talande kom till slutsatsen, att "jag tror nu på en eller så", då svarade Asbjörn Krag med sin allra likgiltigaste stänma: — Så — — Eller också sade han: — Ja, ja, hm, jassa. Men när någon frågade honom: — Hvad är er mening, herr detektiv? då svarade han, som om han varit förvånad öfver frågan: — Å jag — jag har alls inte fått tid till att bilda mig någon mening ännu.

— Men Gjärnäs skyndade ut på gårdsplanen, och vi följde efter honom. Nu kunde hvarenda en se att detta var samma man som i förevändning Gud vet hvaför, men det var i alla fall alldeles tydligt. Gjärnäs gick bort till rättaren och hviskade några hastiga ord, medan han febrilt klade hästen på milen, så att den ryckte hufvudet i vädrat och visade de hvita tänderna. Vi sågo det, både länsmannen och jag, endast Asbjörn Krag hade på en gång blifvit upplagen af något annat. Han betraktade leende en liten svart och svart räkthund, som murrade mot oss — med förargade ögon öfver oss, som var sand och svart som en bössmygning.

Ändtügen stego vi upp i vagnen. Asbjörn Krag vinkade farväl till Gjärnäs. — Farväl, ropade han, jag hoppas vi ses igen. Jag bor på hotellet. Men i det samma såg han på rättaren, som slog ned ögonen. — Då vi åkte igenom allén, sade jag: — Jag förstår inte, att ni inte frågade rättaren också. — Om hvad? — Naturligtvis om någon af Gjärnäs hästar hade varit ute den natten. — Det föreföll mig vara alldeles onödigt, svarade detektiven. Vi åkte ut på slätten.

Asbjörn Krag drog halmbatten med öfver ögonen för att skruva för solen, som brände örhornhårter. På hans knä dugglade den omdömliga svarta kameran. Han var länge tyst, men jag hade en känsla af att han satt och tänkte under halmbatten.

Ändtügen frågade han: — Hvad dog han af? — Hvem? — Den gamle, fadern? — Han drunknade. — Ha, blef alltså inte mordad? frågade detektiven. — Nej, svarade jag.

— Jag skulle egentligen också ha rest, men Asbjörn Krag bad mig inträde att bli kvar. Han påstod, att jag kunde vara honom till hjälp, emedan han hade några saker af afund, emedan Asbjörn Krag inte ville veta af honom. Men hur ja jag kunde göra honom tjänster, förstod jag varkligen inte. Hittills hade jag åtmin

WINNIPEG.

Om det politiska diskussionsmötet i Svenska kaféet i kväll kl. 8 på minnes...

En duktig gosse föddes den 5 april för mr. och mrs. Samuel Niekle. Mrs. Niekle är född miss Olga Simonson. De lyckliga föräldrarna gratuleras.

Logen Eldfrottningen nr. 10 af I. O. G. T. afhäller sin sjätte årsfest den 15 april kl. 8 e. m. i Morrow's hall i Elmwood. Ett utmärkt program utlovas. Allmänheten inbjudes. Se annonsen i dagens nummer!

Dödsfall. Förliden söndag afled Herman Stendahl, som till mr. och mrs. Stendahl, 299 Gwendoline Str., i en ålder af 20 år. Den unge mannen hade varit sjuk i nio veckor och undergått operation. Han sörjes närmast af föräldrarna och sysskon. Begravningen äger rum fredagen den 11 april kl. 2 e. m. i Svenska lutherska kyrkan, och jordfästningen förrättas af pastor Dahlberg.

En kruterplöjning inträffade i Ash-down block förliden fredag, hvarvid P. B. Drummond blef något skadad.

The Store of Satisfaction.

Kom hit och se de utomordentliga valutor vi erbjuda i damers och herrars nya värskor. \$3 til \$6.

QUEBEC SHOE STORE.

639 Main Str., Winnipeg, Man. 3 dörrar norr om Logan Ave.

LOGEN ELDFROTTNINGEN N:R 10 A V I O G T. afhäller sin

6te Arsfast

Tisdagen den 15de april kl. 8 e. m. A MORROW'S HALL I ELMWOOD. Därvid förekommer nykterhetsföredrag, sång och musik m. m. Inträde 35c, barn under 12 år 15c. Kaffe serveras gratis. Allmänheten inbjudes. Komitéred.

Sex lådor krat exploderade, men ingen annan skadades, än att ett föuster slog ut. Det är icke bekant, huru olyckan uppstått.

Lazarol och Lazarin säljas fortfarande af mr. Aug. Nelson, 112 Bon Accord Bld., 645 Main Str. Dessa antiseptiska preparat ha så helt varit allmänhetens förtroende, att en vidare rekommendation är obeförlig. Lazarol borde aldrig saknas i något hem, i synnerhet icke i farmarhemmen. Se annonsen i dagens nummer!

Dömd mordbrännare. James Dodd, hvilken nyligen blef gripen för mordbrändningslagning i Winnipeg, har bekräftat, att han antändt på minst 200 olika platser. Han blef dömd till 15 års fängelse. Emellertid visade det sig vid undersökningen, att mannen var mindre vetande, hvarför man beslöt att sända honom till asylen i Kingston.

Västgöta gille sammanträder i kväll kl. 8 hos mr. L. A. Carlson, 350 Alexander Ave. Programmet till gillet värfäst den 30 april skall därvid diskuteras. Denna värfäst, om hvilken kommer att meddelas framdeles, lofar att bli en mycket lyckad. Bl. a. har föreningen lyckats engagera den bekanta visningserskan mrs. Klara Larson från Minneapolis. Vid mötet i kväll kommer afven eventuella ändringar i stadgarne att diskuteras. Alla medlemmar uppmanas att infinna sig.

Empress. "Piano Boys" gifves nästa vecka på Empress. Denna lilla pjäs är tilltalande och rolig. Denna sista pjäs uppfördes först i New York och blef genast ryktbar. Bland de uppträdande märkas sådana förmågor som Robert Marks, Stone, Wahl och Jackson. På spinnvidan McFronte, Dixie Crane m. fl. Kostymerna äro vackra och idén ny. Programmet för öfrigt är utmärkt. Bland attraktionerna denna vecka märkes "The new king of the ring". Tre föreställningar dagligen.

Fler af stadens teatrar och biografier ha anklagats för att ha brutit mot söndagslagen. De tilltalade teatrarne äro: Empress, Walker, Grand och Queens. Biografierne äro: Lyceum, Victoria, Monarch, Majestic, Gaiety, Furby, Province Royal, Starland, Colonial, Columbia, Rex, Dreamland, Strand och Bijou. I måndags voro månen före för första gången Rattgångarna komma säkerligen att bli en ganska dyrbara, ty de anklagade de teatrar- och biografierne ännu försvara sig till det yttersta.

Baptistkyrkan. Nästa söndag den 13 april börjas en serie möten, anordnade af ungdomsföreningen. Professor E. Lundkvist från Brandon kommer att hålla föredrag öfver ämnen af särskild betydelse för ungdomen. Dessa möten komma att fortsätta några söndagar, med början precis en kvart före fem. Kom i tid! Pastor Johanson reste i måndags till Alexandria, Minn., för att hälsa på sin familj. Han stannar borta öfver söndagen, och komma tillbaka till Winnipeg på fredagen kl. 11 och på kvällen kl. 7. Söndagskola kl. 3 e. m. Böne- och vittnesbördsmöte onsdag kväll kl. 8. Allmänheten inbjudes till alla dessa möten.

Stråjk. Fem hundra målare och skräddare greps den 1 april ut på stråjk. Målnarna förde 45 i timmar i stället för som nu 30 till 40. Skräddarna vilja ha lönen höjd från 18 till 40 procent. Anbudet om 40e per timma tillbakavisades af arbetarne. Stråjken hade hela förliden vecka varit mycket lugn, men i måndags måste polis utkallas för att skingra en stor folkmassa, som samlats vid McFarlane & Cairns, 335 Notre Dame Ave., där två målare, som ej tillhöra fackföreningen, voro sysselsatta med arbete. Några stråjkande arbetare försökte öfvertala dem att uppböra därmed. Polisen lyckades emellertid afslå stråjkarna utan att behöva arresteras någon af dem.

Walker teater. "Alma where do you live?" är en operette, som gifves af Walker teatern under senare delen af denna vecka. Den har en spännande handling, liflig dialog och smakande musik. Matiné på förliden och föreställningar hvarje kväll. — John McCormack, den ryktbara tenoren, uppträder för första och enda gången i Walker teatern nästa måndag. Han har en sådan stor och melodisk röst och sjunger så vackert, att ingen, som älskar musik, bör försumma detta tillfälle att höra honom. Hans program är mycket omväxlande och hör till alla. En sådan sångare som mr. McCormack har aldrig förtur blifvit i Winnipeg eller västern. Biljettförsäljningen till nästa måndag pågår nu. — De öfriga dagarna i nästa vecka gifves den mycket lustiga pjäsen "Mutt and Jeff".

Fränsningsarmén. Veckans möten äro: tisdag, föreläsning och föreläsning kl. 8 e. m. offentliga möten. Söndag kl. 11 f. m., half 4 och half 8 e. m. Sista mötet blifves invignings- och välsömnade. Nu är våren kommen och vi hälsa den välkommen med en storartad vårkonsert i vårt tåmpel, torsdagen den 17 april kl. 8. Tal om våren af red. C. O. Hofstrand. Dessutom medverkar silverbandet (en 30 man stark musikkör), missionsskyrkans kvartett, mrs. P. B. Anderson med solosing, kör tal af pastor Florell. Jag behöfver säkert ej nämna mera

öfverrasnad på sin födelsedag kände sig troligen Nils Ohlund vid det surströmmingsparty, som var arrangeradt i Travellers Hall förliden lördag. Den goda musiken, trevliga hallen samt den muntra sällskapet, som infannit sig, gjorde stämningen mer än angenäm. Emellertid blef Ohlund grundligt lurad på konfekten, om han aldrig har blifvit det förr. Först när musiken underhållt en stund och komitéen försett alla de närvarande med förfriskningar, framträdde aftonens festtalar, mr. Lindberg, och afslöjade af-

toens hemlighet till allas förvåning och icke minst för Ohlund, i det han blef framkallad att mottaga en fin present; jämte afgiften för aftonen. Mr. Hugo Johnson deklamerade en af bonom författad biografi, riktad till födelsedagsbarnet, hvilken var mycket roande. Den upplyste alla närvarande om, att i prästbetyget stod det tydligt och klart, att Ohlund varit till äktenkap ledig. Sedan förfriskningar inmundigats, togs en sväng om, som räckte in på småtimmarna, hvar efter man belåtna skildes, och säkert är, att många skola sen glömma aftonen, som var af komitéen så fiffigt och väl uträknad och antagligen tänker Nils Ohlund detsamma. — A. L.

Öfversvämning. Genom den varma vädret, som rådde förliden vecka, smälte den mycken snön utanför staden med sådan hast, att öfversvämningar uppstod. Flere hundra hus i Weston och St. James omgäfvos af cirka två fot djupt vatten. C.P.R. banvall hundrade vattnet att tränga in i själva staden, och myndigheterna påtog genast befallning om att Portage Ave. skulle sprängas på flere ställen. Därigenom fick vattnet att löpp till Assiniboine floden, och den egentliga faran undantröjdes. Vattnet är nu i stadig sjunkning, och endast några hus stå ännu under vatten. Vid besök ute vid platsen för öfversvämningen, såg det ganska kusligt ut, och man kunde icke annat än beklaga dem, som bodde i de af vatten kringflutna husen. Många af dessa hade också öfvergefvit sina hem, och det var ju knappast underligt, då de nyligen läst om alla de svåra olyckorna i U. S. A. Ganska afsevärd skada anställdes i kallvarnarna, och på flere gator upprepats läggningen. Isen på Red river har nu i passage genom det höga vattentståndet i floden. Isen på Assiniboine har ännu icke gått upp, men om den milda vädretliga får fortgå, torde det ej dröja många dagar, förrän isen afven där lossnar. Någon fara torde dock ej föreligga.

Den nybildade skandinaviska liberala föreningen afhöll sitt första ordinarie möte förliden lördag kväll i Scott Memorial hall. Vid det talrik besökta och entusiastiska mötet framhållande den tilltänkta föreningskomité ett af dessamma arbetadt förslag till stadgar. Efter en stunds diskussion antogs denna med några mindre ändringar. Därefter skreds till val af tjänstemän, hvilket utföll sålunda: St. Wilfrid Laurier, hederspresident; A. Hallonquist, president; P. M. Dahl, v. president; Niel Olson, v. president för North Winnipeg; J. Lidholm, v. president för Central Winnipeg; D. Kirkeröd, v. president för West Winnipeg; Chr. Roed, pro-

grammet till alla förvåning och icke minst för Ohlund, i det han blef framkallad att mottaga en fin present; jämte afgiften för aftonen. Mr. Hugo Johnson deklamerade en af bonom författad biografi, riktad till födelsedagsbarnet, hvilken var mycket roande. Den upplyste alla närvarande om, att i prästbetyget stod det tydligt och klart, att Ohlund varit till äktenkap ledig. Sedan förfriskningar inmundigats, togs en sväng om, som räckte in på småtimmarna, hvar efter man belåtna skildes, och säkert är, att många skola sen glömma aftonen, som var af komitéen så fiffigt och väl uträknad och antagligen tänker Nils Ohlund detsamma. — A. L.

Öfversvämning. Genom den varma vädret, som rådde förliden vecka, smälte den mycken snön utanför staden med sådan hast, att öfversvämningar uppstod. Flere hundra hus i Weston och St. James omgäfvos af cirka två fot djupt vatten. C.P.R. banvall hundrade vattnet att tränga in i själva staden, och myndigheterna påtog genast befallning om att Portage Ave. skulle sprängas på flere ställen. Därigenom fick vattnet att löpp till Assiniboine floden, och den egentliga faran undantröjdes. Vattnet är nu i stadig sjunkning, och endast några hus stå ännu under vatten. Vid besök ute vid platsen för öfversvämningen, såg det ganska kusligt ut, och man kunde icke annat än beklaga dem, som bodde i de af vatten kringflutna husen. Många af dessa hade också öfvergefvit sina hem, och det var ju knappast underligt, då de nyligen läst om alla de svåra olyckorna i U. S. A. Ganska afsevärd skada anställdes i kallvarnarna, och på flere gator upprepats läggningen. Isen på Red river har nu i passage genom det höga vattentståndet i floden. Isen på Assiniboine har ännu icke gått upp, men om den milda vädretliga får fortgå, torde det ej dröja många dagar, förrän isen afven där lossnar. Någon fara torde dock ej föreligga.

Den nybildade skandinaviska liberala föreningen afhöll sitt första ordinarie möte förliden lördag kväll i Scott Memorial hall. Vid det talrik besökta och entusiastiska mötet framhållande den tilltänkta föreningskomité ett af dessamma arbetadt förslag till stadgar. Efter en stunds diskussion antogs denna med några mindre ändringar. Därefter skreds till val af tjänstemän, hvilket utföll sålunda: St. Wilfrid Laurier, hederspresident; A. Hallonquist, president; P. M. Dahl, v. president; Niel Olson, v. president för North Winnipeg; J. Lidholm, v. president för Central Winnipeg; D. Kirkeröd, v. president för West Winnipeg; Chr. Roed, pro-

grammet till alla förvåning och icke minst för Ohlund, i det han blef framkallad att mottaga en fin present; jämte afgiften för aftonen. Mr. Hugo Johnson deklamerade en af bonom författad biografi, riktad till födelsedagsbarnet, hvilken var mycket roande. Den upplyste alla närvarande om, att i prästbetyget stod det tydligt och klart, att Ohlund varit till äktenkap ledig. Sedan förfriskningar inmundigats, togs en sväng om, som räckte in på småtimmarna, hvar efter man belåtna skildes, och säkert är, att många skola sen glömma aftonen, som var af komitéen så fiffigt och väl uträknad och antagligen tänker Nils Ohlund detsamma. — A. L.

Imp. Vademecum pr. flaska 1.25.

- Svensk-Engelsk ordbok, st. 50
Sw.-Eng. Conversation Teacher, st. 35
Imp. Svenska Raktknivar, st. 1.75
Imp. Svenska Jaktknivar, st. 85c-1.00
Imp. Svenska Fickknivar, st. 75
Lazarol - Laazrin, pr. burk 1.00
Svenska Vykort, pr. dussin 35

THE SWEDISH CANADIAN SALES LTD. Phone G. 117. 234 Logan Ave., Winnipeg, Man.

LIDHOLM-ROED CO.

EFTERTRADARE TILL THORNSTAD, ROED & LIDHOLM. Härmed meddelas, att G. C. Thornstad efter vänskaplig öfversenskommelse har utträtt ur firman Thornstad, Roed & Lidholm från och med den 1 april detta år.

Lidholm-Roed Company,

1004 Union Trust Bldg. Telefon Main 2874.

Från kustkriget. Befälhafvaren är en på nattbevakning stadd båt känner sig i behof af en grogg, hvarför han tillsäger rorgångaren: — Håll kursen vi har, till dess jag kommer upp! Jag går ner på en stund. Rorgångaren: — Vi har ett grand rätt fört. Befälhafvaren (efter en blick på sjökortet, där några mörka punkter afteckna sig): — Det är ej grand, utan flugsmuts. Skrapar så med nägeln bort de angräns punkterna och går. Då han som bäst afsmakar groggen, känner han en våldsam stot, hvarför han rusar upp på åtak och ryter: — Hur in i Helsingland är det fatt, har vi kört på grand? Rorgångaren: — Nej! Men vi sitter fast i flugsmutsen!

Ur militärlifvet. Sergeanten: — Karlars, jag har redan hundra gånger sagt er, att ni ska stå rak som om ni svalt eldgafflar. Men i stället står ni som om ni hade ett halft dussin turkiska krok-sablar i kroppen.

Detta den nybildade skandinaviska liberala föreningens första möte kan betraktas såsom synnerligen lyckadt, och det är att hoppas, att det skall följtas af många fler. Ingen skandinav i Winnipeg, som hyser det minsta intresse för sitt eget och sina landsmäns bästa, borde försumma att sluta sig till föreningen. Afgiften har satts så lågt, att den ej kan afskräcka någon. Anmälan om inträde kan ske hos någon af föreningens tjänstemän eller vid nästa möte, hvar som kommer att meddelas framdeles.

EN FLICKA

önskas nu genast i Svenska Kafé, 413 Logan Ave.

FORT GEORGE

ÄR CENTRUM FÖR BRITISH COLUMBIA. FORT GEORGE ÄR ANKNYTNINGSPUNKT FÖR 11 JÄRNVAGAR. FORT GEORGE HAR ETT TUSEN TVÅ HUNDRA MIL SEGELBARA LEDER, PÅ GRUND DÄRAF ATT FORT GEORGE LIGGER JUST DÄR DE TVÅ STÖRSTA FLODERNA I BRITISH COLUMBIA FÖRENAR SIG. SOM HVAR OCH EN VET, SÅ ÄR BRITISH COLUMBIA DET RIKASTE LANDSKAP I CANADA PÅ MINERALER OCH FÖRST-KLASSIGT TIMMER: AFVEN MYCKET FRUKTBART FÄRLÄND FINNES. DÄRFÖR KOMMER FORT GEORGE ATT BLIFVA EN OFANTLIGT STOR FABRIKSSTAD. FOLK, SOM VETA, HVAD DE SAGA, PÅSTÄ, ATT FORT GEORGE KOMMER ATT BLIFVA LIKA STOR SOM WINNIPEG NU ÄR, ELLER, EFTER DE OFANTLIGA RESURSER, SOM FORT GEORGE BESITTER, SÅ MÅSTE FORT GEORGE BLIFVA STORRE ÄN HVAD WINNIPEG FÖR NÄRVARANDE ÄR.

För närvarande har Grand Trunk Pacific 7,000 man sysselsatta med järnvägsbygge mellan Fort George och Tete Jaune Cache. Dessa män skola förflyttas ned till Fort George, både från öster och väster tidigt i vår, kanske redan den 1ste maj. Därför komma de att taga sina hufvudkvartier i Fort George. Det är bestämt, att Pacific Great Eastern skall bygga järn från Fort George söderut, och att Edmonton, Dunvegan & British Columbia skall bygga från Fort George norrut, så snart transportmöjligheterna bli användbara på Grand Trunk Pacific, hvilket blir i sommar. Därför äro vi vissa om en folk mängd på inemot 10,000 människor i och alldeles intill Fort George den första nästkommande september. Sex stora flodångare hafva nu blifvit byggda, som skola uppehålla trafiken på floderna, och ännu flera flodångare komma att byggas denna sommar.

Ni finner för närvarande i Fort George ett sjukhus, två hotell, två banker, postkontor, telegrafkontor, läkare, skola, två kyrkor, (presbyteriansk och Church of England), offentlig samlingshall, board of trade, landbruksförening, vattenvärk, som skall betydligt utvidgas tidigt i vår, några af gatorna stenslagda, en modär, tidning, som nu gifves en gång i veckan, men som skall blifva daglig omkring den 1ste juni, apotek och flere divers-handlare samt inövenare af god klass.

Vidstående plan visar Fort George Townsite. Lotterna som vi sälja, äro i distriktet, som har nummer 2507, hvilket är beläget inom den större svarta randen, så hvar och en kan själf inse, att dessa egendommar komma att bli värda ett ofantligt högt pris på grund deraf, att de komma att bli belägna inne i själva staden. Hvar och en, som är inträdd i att köpa lotter i Fort George, borde sända in sin adress till oss, och vi vilja sända eder en karta, hvilken visar hvarje lott för sig själf, som är belägen inom den större svarta randen. Tag vara på denna tidning, så att ni kan jämföra denna plan med den karta, ni erhåller af oss.

Vidare vilja vi underrätta alla, som hafva köpt lotter af oss, att de hafva dem i distriktet nummer 2507, så att de kunna förstä att de hafva gjort ett förstklassigt köp.

